

ZARZĄDZENIE NR 1928/2013
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 2013-07-02

w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti” Okręgowej Izbie Lekarskiej w Krakowie.

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti” Okręgowej Izbie Lekarskiej w Krakowie.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

**w sprawie przyznania Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti”
Okręgowej Izbie Lekarskiej w Krakowie**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 594) w związku z § 6 uchwały Nr LIV/370/92 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 czerwca 1992 r. w sprawie ustanowienia Medalu „Cracoviae Merenti” za zasługi dla Miasta Krakowa z późn. zm., Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1 W uznaniu szczególnych zasług dla Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa przyznaje się Okręgowej Izbie Lekarskiej w Krakowie Srebrny Medal „Cracoviae Merenti” oznaczony numerem dwudziestym siódmym.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Decyzją Kapituły Medalu „Cracoviae Merenti”, której przewodniczy Prezydent Miasta Krakowa z udziałem Metropolity Krakowskiego i Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, został złożony wniosek do Rady Miasta Krakowa o przyznanie Okręgowej Izbie Lekarskiej w Krakowie Srebrnego Medalu „Cracoviae Merenti”.

Historia samorządu zawodowego lekarzy w Krakowie to ponad 120 lat tradycji. W zaborze austriackim działały dwie izby lekarskie: Zachodnio-Galicyjska (z siedzibą w Krakowie) oraz Wschodnio-Galicyjska (z siedzibą we Lwowie). Obejmowały one wszystkich lekarzy działających na danym terenie. Powołano je 22 grudnia 1891 roku na skutek szeregu petycji lekarzy domagających się ich utworzenia. Miały na celu ochronę lekarzy przed arbitralnością działań Kas Chorych w monarchii austro-węgierskiej, które ustalały stawki wynagrodzeń za świadczenia udzielone przez lekarzy na rzecz ubezpieczonych. Izby w imieniu lekarzy negocjowały z Kasami Chorych stawki minimalnych wynagrodzeń oraz reagowały na działania stanowiące formy nieuczciwej konkurencji. Prowadziły sądownictwo koleżeńskie, dyscyplinarne oraz polubowne, wydawały przepisy dotyczące reklamowania się lekarzy (treść i forma wywieszek informacyjnych oraz ogłoszeń prasowych), podziękowań pacjentów, stosunków pomiędzy lekarzami, wydawały biuletyny informacyjne wysyłane lekarzom itd. Przynależność do izb lekarskich była obowiązkowa.

Po odzyskaniu niepodległości, w ramach unifikacji prawodawstwa pozaborowego podjęto inicjatywę powołania izb lekarskich, co nastąpiło po uchwaleniu ustawy z dnia 2 grudnia 1921 roku o ustroju i zakresie działania izb lekarskich (Dz. U. Nr 105, poz. 763). Lekarz uzyskiwał prawo wykonywania praktyki po zarejestrowaniu się w odpowiedniej okręgowej izbie lekarskiej. Izby lekarskie udzielały uprawnień specjalistycznych oraz w porozumieniu z władzami województwa ustalały cenniki opłat minimalnych za czynności lekarskie, negocjowały z pracodawcami warunki pracy i płacy lekarzy. Uchwalały przepisy normujące stosunki wzajemne między lekarzami oraz lekarzami i pacjentami w tym przepisy o zgłaszaniu się, konsultacjach, zastępstwach itd. Prowadziły sądownictwo dyscyplinarne oraz polubowne. Prowadziły również działalność pomocową w oparciu o powoływane kasy pogrzebowe, zapomogowo-pożyczkowe, wzajemnej pomocy oraz ubezpieczeń. Kolejnym etapem prawnego potwierdzenia statusu izb lekarskich jako aktywnych uczestników życia społecznego była uchwalona w 1934 roku ustawa o izbach lekarskich.

W czasie II wojny światowej i okupacji działalność izb lekarskich została zawieszona. Na ich miejsce władze niemieckie powołały Distrikts Gesundheitkammer obejmujące nie tylko lekarzy, ale także inne zawody medyczne. Izba Lekarska w Krakowie wznowiła swoją działalność 22 lutego 1945 roku, będąc kontynuatorką izby przedwojennej. Jej zasięg terytorialny ukształtował się w roku 1945 i obejmował obok województwa krakowskiego także kieleckie oraz rzeszowskie.

Obecnie Okręgowa Izba Lekarska w Krakowie zajmuje się wydawaniem praw wykonywania zawodu lekarza, organizuje szkolenia dla lekarzy, szkolenia podnoszące kwalifikacje zawodowe, wydaje biuletyn lekarski, za pośrednictwem którego przekazuje lekarzom informacje ze świata medycyny. Dbając o osoby ze środowiska lekarskiego będących w złej sytuacji życiowej, lekarzy seniorów, młodych ludzi wchodzących w zawód

lekarza organizuje pomoc socjalną. W strukturze Izby funkcjonuje Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, którego zadaniem jest rozpatrywanie skarg i prowadzenie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej i etyki lekarskiej. Posiadająca ponad 120-letnią tradycję Izba zrzesza obecnie blisko 15 tysięcy lekarzy i lekarzy dentystów z terenu województw małopolskiego i podkarpackiego.